

[Simonsen.]

det, før de når den officielle pensionsalder på 67 år. Der er et tomrum her, et tomrum, der vil blive udfyldt den dag, vi får et mere smidigt førtidspensioneringssystem, end tilfældet er i dag. Men som sagt, vi er alle sammen klar på, at der går nogle år, inden vi får førtidspensioneringsproblemet løst på en mere hensigtsmæssig måde, og derfor håber jeg, det vil blive muligt for arbejdsministeren at finde frem til et system, således at disse mennesker fortsat kan få arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de ikke har mulighed for at opnå den beskæftigelse, der kræves. Med den udformning, bestemmelsen har i dag, er resultatet dette, at man kan få arbejdsløshedsunderstøttelse i denne situation, hvis man har haft beskæftigelse i 13 uger; men når vi ved, hvor svært det er for mennesker i den alder at få beskæftigelse, tror jeg, vi må erkende, at næsten ingen har mulighed for at opnå en beskæftigelse i de 13 uger, som er nødvendige for, at man igen kan få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse. Derfor vil jeg håbe, at vi kan finde frem til et smidigere system her, men det kan vi komme tilbage til i udvalget.

Alt i alt finder vi, som jeg allerede har nævnt, at de ændringer, der er foreslået, vil betyde en yderligere forbedring af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, vil skabe muligheder for en større effektivisering, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Robert Christensen: Også her står vi over for et eksempel, hvor to gældende love foreslås ført sammen i én, og denne gang kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Jeg mener, det er absolut rimeligt, at det sker.

Dernæst vil jeg gerne takke arbejdsministeren for, at den famøse grundværdigrænse på 14.000 kr. nu foreslås fjernet. Det må være rigtigt, at vi fastholder det princip, at den første betingelse for at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, er, at man faktisk er til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg er klar over, at der på dette område — i hvert fald indtil vi får videre erfaringer — må gælde særlige regler, f. eks. reglen om 130 dages arbejde som lønmodtager forud for udbetaling af understøttelse. Vi vil gerne se et års tid eller to, hvordan den virker. Skulle det vise sig, at der er noget i denne

regel, der er urimeligt, må vi kunne vende tilbage til det senere. Men jeg siger tak for princippet.

Derudover skal jeg nøjes med at gøre nogle bemærkninger om det væsentligste i lovforslaget, nemlig de mobilitetsfremmende foranstaltninger. Vi er i venstre helt enige i; at betingelserne for at modtage disse ydelser er, at man er ledig, at der ikke findes passende arbejde på hjemegnen, og at der er mangel på arbejdskraft dér, hvor man flytter hen. Hvis vi ikke står på disse tre ting, bliver der i realiteten tale om tilskud til at flytte til et bedre job et andet sted i landet, og det er der jo bortset fra visse tjenestemænd ikke andre mennesker i samfundet, der kan få tilskud til. Det kan være meget hæderligt og rigtigt, at folk gør det, men når det ikke har noget med opmuntring til en flytning at gøre, må folk selv betale disse omkostninger. Derfor er vi glade for denne ændring.

Dernæst nogle mere principielle betragtninger om de mobilitetsfremmende ydelser. Vi er i venstre klar over, at dem må vi have, at de tjener væsentlige formål. Der sker jo strukturændringer stadig væk i vort samfund, også inden for virksomhederne, der kan være tale om en rationalisering, sådan at man nedlægger en virksomhed eller en produktion i en virksomhed ét sted og flytter den et andet sted hen. Da er det nødvendigt, at man fra det offentlige side er i stand til at støtte, når noget sådant fornuftigt foregår. Vi har jo også noget, der hedder tidsbegrænsede anlægsvirksomheder, hvor det er helt rigtigt, at vi støtter, og vi har desværre noget, der hedder arbejdsløshedsøer. Vi må vel også erkende, at problemet med disse arbejdsløshedsøer har vi ikke kunnet løse på den måde, vi hidtil har forsøgt, nemlig med de forskellige former for egnsudviklingslove, vi har haft igennem tiderne. Jeg hørte, at hr. Erling Dinesen sagde, at arbejdsløse ikke er brikker, men mennesker; jeg kan uden videre give tilslutning til, at sådan må vores betragtning være, og jeg tror heller ikke, vi løser problemet med arbejdsløshedsøerne bare ved at tilbyde at flytte arbejdskraften et andet sted hen.

I venstre er vi klar over, at vi må anderledes tage fat på dette emne, og jeg tror ikke, vi kommer uden om en form for lokaliseringspolitik; det vil sige, at vi må have en